

[Anden næstformand]

Hr. Arentoft for en kort bemærkning; ellers tror jeg, vi har haft indlæg nok i denne debat.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Tak til udenrigsministeren for at have opfattet vores program rigtigt. Men jeg opfattede udenrigsministeren tidligere på dagen således, at udenrigsministeren ligesom studerede vores forslag på samme måde, som dagsordener bliver studeret. Hvis man vil stemme imod en dagsorden, skal man finde en eller anden lille snørkel, som gør, at man kan sige: det dér ord kan jeg ikke lide, eller en tilsvarende lille detalje. Jeg opfattede det sådan, at det var et teknisk udtryk i udenrigsministerielle kredse, at »normale forbindelser« var ensbetydende med ambassade, og dertil sagde jeg: hvis vi kan normalisere forbindelserne – jeg tror oven i købet, jeg sagde, at udenrigsministeren udmærket forstår udtrykket, at vi vil have normale forhold over for Sydafrika – altså hvis vi kan normalisere tilstandene over for Sydafrika ved at oprette en ambassade eller akkreditere en ambassadør nede i området, vil fremskridtspartiet nok være villigt til at gå med dertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, bestræber jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks udtræden af UNESCO (Forenede Nationers Organisation for Undervisning, Videnskab og Kultur).

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 51. Fremsat

11/12 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Af bemærkningerne til forslaget har jeg noteret mig, at fremskridtspartiet finder det, der foregår i UNESCO, overflødigt, men alligevel farligt, fordi Danmark er repræsenteret af en ren embedsmandsdelegation ved konferencerne. Her majoriserer u-lande og Østlande, som det udtrykkes, os totalt, men alligevel kan embedsmændene, ligegyldigt hvordan de stemmer, »reelt påføre landet forpligtelser af aldeles uoverskuelig rækkevidde«.

Disse bemærkninger synes jeg ikke vidner om dybere indsigt i Danmarks engagement i det verdensomspændende samarbejde, der foregår i FN's Organisation for Undervisning, Videnskab og Kultur. Siden 1946 har Danmark indtaget sin, synes jeg, naturlige plads i UNESCO-samarbejdet.

Jeg synes ikke, forslagsstillerne har ret, når de hævder, at det, der foregår i UNESCO, umiddelbart overlapper ting, der hører hjemme andetsteds, men en vis overlapning kan naturligvis aldrig helt undgås. I den meget omfattende undervisnings- og uddannelsessektor inden for UNESCO præges arbejdet først og fremmest af kampen mod analfabetismen i u-landene og af bestræbelserne på at fremme uddannelsen i ikke mindst landdistrikterne.

På de natur- og samfundsvidenskabelige områder arbejdes der med verdensomspændende studier af jordens biologiske ressourcer og geodætiske, hydrologiske og oceanografiske spørgsmål. Inden for de kulturelle felter beskæftiger man sig bl. a. med bevaring af kulturarven og med sikring af kulturel ejendom.

På alle arbejdsområder inden for UNESCOs virkefelter er der brug for højt kvalificerede fagfolk med den nødvendige ekspertviden. Arbejdet i UNESCO som i de andre særorganisationer må nødvendigvis tilføres ekspertviden, hvis UNESCOs bestræbelser skal lykkes.

Det forhold, at UNESCO ikke har indtaget en mere fremtrædende plads i folketingets arbejde, skyldes på ingen måde, at rege-